

Spørgsmål 3:

Hvorledes er de norske regler om „skattefri banksparing“? Hvor mange konti er der oprettet i de enkelte år siden ordningens indførelse, og hvorledes er indskyderne fordelt på de forskellige befolkningsgrupper? Er denne fordeling forskellig fra fordelingen i den private opsparing i øvrigt?

Svar:

De norske regler om skattefri banksparing blev indført ved en lov af 7. juli 1967. Ved en lovændring den 5. marts 1971 blev reglerne også gjort anvendelige for spareindskud i samvirkelag og indskud i fast organiserede indenlandske spareforeninger. Ved skattefri banksparing forpligter skatteyderen sig til at spare lige store årlige beløb op i ti år. Der er dog adgang til at sætte det aftalte sparebeløb lavere for det år, hvori aftalen indgås. Midlerne bindes på en særlig konto. Bindingstiden på ti år regnes fra det første indskud, således at den gennemsnitlige bindingstid bliver fem år. Det beløb, der kan kræves fradrag for, er 1.250 kr. eller 2.500 kr., afhængigt af forsørgelsesbyrden. Disse fradragsbeløb gælder sammenlagt for livsforsikringspræmie og skattefri banksparing.

En undtagelse fra bindingstiden på ti år gælder til fordel for yngre sparere, når midlerne bliver benyttet til boligformål. Hvis der er gået mindst fire år fra første indskud og spareren er under 35 år, kan han hæve hele det opsparede beløb eller en del af det til køb af en ny bolig. Ved en ny bolig forstås en bolig, som er anskaffet, efter at sparekontrakten blev oprettet. Efter en sådan hævning kan opsparingen alligevel fortsætte til spareperiodens udløb.

Er det aftalte sparebeløb ikke indsat på kontoen inden udgangen af kalenderåret, bliver kontoen spærret, og indskyderen kan da ikke spare mere op på denne konto. Det opsparede beløb bliver dog ikke beskattet, og bliver disse midler stående på kontoen til ti-års-periodens udløb, er de endeligt skattefri.

Den sparekontrakt, skatteyderen har indgået, er ikke til hinder for, at han hæver eller overdrager hele det opsparede beløb eller en del af det, før de ti år er gået. Men

også dette medfører, at kontoen bliver spærret. Desuden vil skatteyderen i hævningsåret blive beskattet af det beløb, han har hævet eller overdraget.

Følgende tal belyser den udstrækning, hvori banksparingen er blevet benyttet:

	Antal konti i alt	Indestående i alt: kr.
1967.....	131.000	177.000.000
1968.....	199.000	440.000.000
1969.....	245.000	768.000.000
1970.....	297.000	1.183.000.000
1971.....	358.000	1.650.000.000

Aldersfordelingen på nytegnede kontrakter i forretningsbankerne:

	1. kvartal		4. kvartal
	7/7 - 31/12-67	1968	1969
	pct.	pct.	pct.
Under 31 år . . .	20,2	35,5	34,4
31-55 år	56,6	45,2	46,6
over 55 år	23,2	19,3	19,0

Aldersfordelingen på nytegnede kontrakter i sparebankerne:

	1967	1968	1969
	pct.	pct.	pct.
Under 31 år	16,7	24,3	28,1
31-55 år	56,0	50,0	48,4
over 55 år	27,3	25,7	23,5
	1970	1971	
	pct.	pct.	
Under 31 år	33,9	37,8	
31-55 år	47,1	43,6	
over 55 år	19,0	18,6	

Der foreligger ingen statistik, som viser sammenhængen mellem skattefri banksparing og erhverv eller indtægt. I 1970 foretog Sparebankforeningen dog en stikprøveundersøgelse over sådan opsparing i Oslo Sparebank, hvor bl. a. forholdet mellem opsparing og indtægt og opsparing og formue blev undersøgt. Der henvises herom til de vedføjede tabeller.